

« zurück blättern vor »

BRANDER subst. m., ab 1804; ‘mit leicht brennbarem und explosivem Material beladenes Schiff, das bei kriegerischen Auseinandersetzungen zur Versenkung feindlicher Schiffe am Hafeneingang und zum Inbrandsetzen von Brücken verwendet wird’ – ‘okręt z materiałem łatwopalnym i wybuchowym używany w czasie działań wojennych do zatapiania okrętów nieprzyjaciela u wejścia do jego portu i do podpalania mostów’: 1804 GPP 85 1, *Nowo Nasze okręty umykały się wszędzie, gdzie takowy brander przybrzegach pękały*. o 1805 GWar 1084, *Nowo Eskadra nasza (...) znacznie wzmocniona będzie okrętami bombardyerskiemi i branderami*. o (1912) 1923 Korzon Woj.II 148, *DOR Dopomagał ryżanom w ataku branderów, które spaliły kilka okrętów szwedzkich w tym czasie, otwierając drogę okrętom angielskim i holenderskim*. o [arch.] (†1925) 1950–1952 Reym.Now.III 21, *DOR Brandery zasypywane ogniem i żelazem, bite ulewą granatów, rozdzierane szrapnelami szły wciąż naprzód z radosnym szumem bander, powiewających na masztach*. – nur DOR (wojsk.). ◇ **Etym:** nhd. *Brander* subst. m., ‘brandstiftendes Schiff’, GRI. ♦ Auch wenn russ. *brander* seit 1714 belegt ist, spricht das Datum unseres Erstbelegs eher für eine direkte Übernahme aus dem Deutschen. Heute nur historisch.

« zurück blättern vor »